

PALAHÍ, EL GUST PEL CONCEPTE

EUDALD CARBONELL

Premi Príncep d'Astúries com a codirector de les excavacions d'Atapuerca

Només de parlar amb ell pots tenir una imatge de la seva forma de connectar el cervell amb les mans. La manera de discutir i d'afirmar les seves conviccions la trasllada de forma dinàmica a les seves obres d'art. Tant és que pinti o com que esculpeixi, per a ell els materials són suports empírics susceptibles d'ésser transformats per exercir la crítica del que l'envolta. Prolífic, torturat pel que creu i amant de la llibertat, quan crea explota i quan explota imprimeix caràcter a tot allò que vol representar. Homes, dones, llibres, éssers antropomorfitzats, quasi sempre documents de la cultura humana. Quasi sempre pulsions que la il·luminen. Una constel·lació de textures i de colors que s'acosten a la sobrietat d'un art conceptual autoafirmatori. Pulsió de vida. Pulsió de transcendència mitjançant les realitzacions. Força en estat pur únicament domada per la voluntat d'explicar, d'ésser. Guiat per les contradiccions i el coneixement de la psicologia humana, s'autoretrata de forma inconscient fins a límits sublims i moltes vegades difícils de comprendre. Fa un exercici conscient d'autoconstrucció de les seves pulsions racionals i, a la vegada allibera l'energia de la matèria construint icones.

Lluny de la banalitat de molt de l'art actual, ell torna a l'art de l'explicació i del context on la motivació i la necessitat pedagògica han d'anar de la mà. Rebel per la naturalesa de la seva forma d'ésser i de pensar, fidel al que vol ser, el seu art és una expressió de la seva impaciència.

Girona, gener del 2002